

Sygn. akt VI Ka 1136/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 listopada 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Sebastian Mazurkiewicz

Protokolant: protokolant sądowy - stażysta Monika Suwalska

po rozpoznaniu dnia 10 listopada 2016 r.

sprawy D. Ż. syna Z. i R. ur. (...) w M.

obwinionego o czyn z art. 87 § 1 k.w. w zw. z art. 45 ust. 1 pkt 1 Ustawy z dnia 20.06.1997 r. Prawo o ruchu drogowym / Dz.U. z 2005 r., Nr 108, poz.908/

na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie

z dnia 23 maja 2016 r. sygn. akt VIII W 2078/15

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. uchyla rozstrzygnięcie z punktu 3. oparte o treść art. 29 § 4 kw;
2. łagodzi karę grzywny orzeczoną w punkcie 1. wyroku do 500 (pięciuset) złotych, zaś orzeczonej w punkcie 2. środek karny do 11 (jedenastu) miesięcy;

II. w pozostałej części utrzymuje tenże wyrok w mocy;

III. na podstawie art. 29 § 4 kw poczet złagodzonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów zalicza obwinionemu D. Ż. okres zatrzymania prawa jazdy od 24 czerwca 2015 roku do 24 maja 2016 roku, uznając ten środek za wykonany w całości;

IV. zwalnia obwinionego od opłaty w sprawie oraz od ponoszenia wydatków za obie instancje, obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 1136/16

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja obwinionego okazała się w znacznej części zasadna. Z jej treści w istocie wynika, że obwiniony kwestionuje wymiar kary i środka karnego, podnosząc argumenty dotyczące jego sytuacji osobistej i materialnej.

W toku kontroli apelacyjnej Sąd Okręgowy stwierdził, że Sąd Rejonowy prawidłowo doszedł do wniosku o winie D. Ż. w zakresie zarzucanego mu wykroczenia. W opinii sądu odwoławczego jednak wymierzona obwinionemu kara i okres środka karnego – w realiach tej sprawy – były rażąco niewspółmiernie surowe. Kara grzywny została orzeczona w wymiarze 2000 złotych, zaś środek karny orzeczono na okres roku i 3 miesięcy. Zwrócić należy uwagę – przy

zrozumieniu szeregu okoliczności obciążających wyeksponowanych przez Sąd Rejonowy – że obwiniony przyznał się do winy, w żaden sposób nie kwestionował swojego sprawstwa. Uciążliwość – w rozumieniu odpowiedniej dolegliwości – kary grzywny to także jej znaczenie dla budżetu obwinionego, który musiał zrezygnować z pracy i z dojazdów na studia w związku z utratą uprawnień do prowadzenia pojazdów. Brak możliwości prowadzenia pojazdów znacząco utrudnia obwinionemu kontakt z synem, który wraz z nim nie mieszka. Z powyższych względów – podzielając argumentację skarżącego – Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok poprzez obniżenie wymiaru kary grzywny do 500 złotych oraz obniżenie okresu środka karnego do 11 miesięcy. Kara ta oraz taki wymiar środka karnego – w ocenie Sądu Okręgowego – spełniają przesłanki określone w art. 33 kw.

Przy ocenie kwestii rażącej niewspółmierności kary należy mieć na względzie także fakt, że materiał dowodowy stanowiący podstawę wydania wyroku nakazowego w niniejszej sprawie jest w istocie tożsamy z materiałem, który stanowił podstawę wydania zaskarżonego wyroku. Formalnie rzecz ujmując w takim układzie procesowym – pomimo postulatów zgłaszanych przez przedstawicieli nauki – nie działa zakaz reformationis in peius – ale jednak nie sposób nie odnieść wrażenia, że obwiniony został ukarany za fakt złożenia sprzeciwu. O ile formalnie rzecz ujmując sąd meriti w zgodzie z przepisami proceduralnymi nie brał pod uwagę treści wyroku nakazowego, który utracił moc, to jednak w toku przewodu sądowego nie ujawniły się takie okoliczności, które pozwoliłyby orzec karę i środek karny znacznie (co do grzywny pięciokrotnie) wyższe niż poprzednio.

Z powyższych względów – nie dostrzegając podstaw do uwzględnienia apelacji skarżącego w kierunku odstąpienia od wymierzenia środka karnego – Sąd Okręgowy uwzględnił apelację i wyrok zmienił jak w punkcie I ppkt 2 wyroku. Zmianą objęto kwestię złagodzenia kary grzywny do kwoty 500 złotych oraz złagodzenie orzeczonego środka karnego do 11 miesięcy, uznając, że taka kara i środek karny będą stosownymi dolegliwościami dla obwinionego. Zmiana wyroku w kwestii środka karnego spowodowała uchylenie wcześniejszego orzeczenia w przedmiocie zaliczenia okresu zatrzymania dokumentu prawa jazdy (punkt I ppkt 1 wyroku) i konieczność ponownego zaliczenia (art. 29 § 4 kw) obejmującego okres na jaki środek ten orzeczono (punkt III wyroku). W pozostałej części zaskarżony wyrok – jako odpowiadający prawu – utrzymano w mocy (punkt II wyroku).

O kosztach postępowania w sprawie oraz o opłacie Sąd Okręgowy orzekł w oparciu o treść art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw, zwalniając obwinionego od ponoszenia tychże w niniejszej sprawie. Podejmując rozstrzygnięcie w tym względzie Sąd Okręgowy wziął pod uwagę – podnoszoną przez obwinionego już w apelacji – jego sytuację majątkową.